

Ačiū, kad jūs esate tokie!

Ant lentos mokytojas nupiešė du žmogeliukus, kurie abu elgiasi gerai. Tiesa, vienas iš jų gerai elgiasi, nes žino, kad blogas elgesys užtrauks bausmę, kurios bijo. O kitas elgiasi gerai ne dėl kokių nors išorinių paskatų, o tiesiog dėl vidinio įsitikinimo, dėl žinojimo, kad taip elgtis iš tiesų yra gera.

Antrasis jaunuolis yra išsiugdęs dorybes, teigtume mes. Jis visada elgiasi gerai, nepaisydamas to, ar jį seka budri mokytojo, policininko arba teisėjo akis. Pirmasis gali pradėti elgtis priešingai, tai yra blogai, jei tik pajaus, kad jam negresia jokia bausmė, jei tik matys, kad juodi darbeliai liks tūnoti šešėlyje.

Tuomet mokytojas išreiškė norą, kad mokiniai būtų kaip tas antrasis žmogeliukas. Juk pamokos nėra skirtos tik tam, kad išskaltume datas arba įgytume įgūdžių, kaip atlikti mokyklinį tyrimą ir parašyti literatūrinę esė. Taip, šie dalykai yra svarbūs, tačiau visų svarbiausia išmokti būti dorais ir atsakingais žmonėmis, auginti ne tik fizinius arba proto, bet ir širdies raumenis. Štai kokia mokykla yra mokytojo svajonė. Prie tokio idealo klupdama ir keldamasis, tikėdamas ir abejodamas, trykšdamas entuziazmu ir kartais pasiduodamas sloučiui jis stengiasi artėti kasdien.

D. Puslys „Mokykla kaip svajonė“

Būkim spalvingi!

Spalvas asocijuojame ir su emocijomis, nuotaika. Keista, kad spalva yra medžiagų savybė sugerti, praleisti bei atspindėti tam tikras regimojo diapazono elektromagnetines bangas. Spalvas dažniausiai asocijuojame su daiktais, tačiau ar kada nors teko pagalvoti apie tai, kad spalva gali atspindėti ir žmogų?

Mokytojų dienos proga „Atodangų“ korespondentės surengė mokytojų apklausą „Kokia spalva labiausiai atspindi Jus?“. Šioje diagramoje yra pateikti rezultatai:

O kokia yra mokytojų pasirinktų spalvų reikšmė?

Mėlyna – mėgstamiausia mūsų platumų spalva. Jai priskiriama daugybė teigiamų savybių. Mėlyna – tai viltis, ištikimybė, nostalgija, visa, kas platu, didu, rimta. Šios spalvos drabužius vilki vadybininkai ir bankininkai – mėlyna spalva sukelia pasitikėjimą. Ši spalva padeda atsipalaiduoti, suteikia pusiausvyros ir harmonijos.

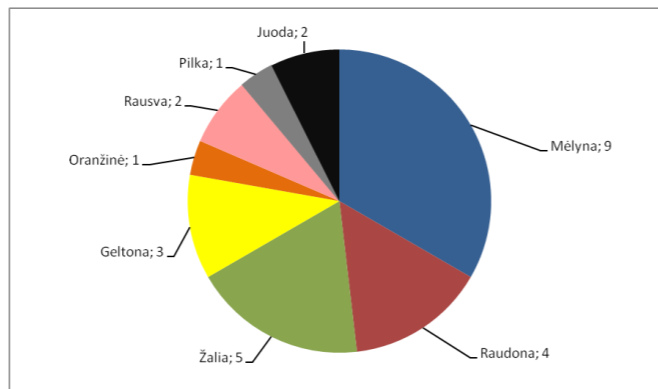
Raudona – labai stiprus stimulatorius. Psichologinis raudonos spalvos poveikis – stimuliuoja jausmus, įkvepia pasitikėjimą savimi. Ilgai, bet ne po daug, taikant šią spalvą išugdoma kantrybę, sugrįžta noras gyventi.

Žalia – tai gamta, pasitikėjimas, atgimimas, ramybė. Žalia spalva yra labiausiai raminanti iš visų spalvų, todėl labai tinka pacientams, kamuojamiems nerimo. Ši spalva sukelia pasitikėjimą savimi, įkvepia idėjų.

Geltona – tai spalva suteikianti laimės, pusiausvyros ir džiaugsmo pojūtį. Johanas Volfgangas fon Gėtė teigė, kad geltona spalva tinginį paverčia darbštuoliu – dėl to ši spalva neretai naudojama įstaigose, seminarų, konferencijų salėse.

Oranžinė – sukianti malonias svajones. Ji yra proto ir žinojimo simbolis. Tai – šilta spalva, spinduliuojanti žvalumą, gyvenimo džiaugsmą, saugumą, jaudumą ir šilumą.

Juoda – simbolizuoja tai, kas nėra matoma, antgamtiška, paslaptinė. Nors ši spalva dažnai laikoma blogio simboliu, ji siejama ir su galia. Spalvų psichologijoje juoda simbolizuoja apsaugą nuo emocinio streso.

Justė Rutkauskaitė, Ingrida Milaševaitė, IIa kl.

N° 16

A T O D A N G O S

LAURYNOS STUOKOS – GUCEVIČIAUS
GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Penktasis Širvintų krašto jaunųjų matematikų komandinis konkursas mokytojo Antano Kuliešiaus taurei laimėti

Jau tapo gražia tradicija kasmet spalio mėnesio trečią penktadienį matematikos mylėtojams susitikti Širvintų Lauryno-Stuokos gimnazijoje, kur vyksta Širvintų krašto jaunųjų matematikų komandinis konkursas mokytojo Antano Kuliešiaus taurei laimėti. Konkurso tikslas – ugdyti mokinių kūrybinius gebėjimus, skatinti domėjimąsi matematikos mokslu, tobulinti savarankiško mąstymo nestandartinėse situacijose įgūdžius, lavinti gebėjimus dirbti komandoje. Konkurso idėjos autorius – doc. dr. Antanas Apynis, iniciatoriai – prof. Stasys Rutkauskas ir doc. dr. Juozas Šinkūnas. Labai gaila, jog 2016 metais gimnazijos bičiulis ir konkurso rėmėjas doc. dr. Juozas Šinkūnas išėjo į amžinybę...

Konkursu pageriamas žymus matematikos mokytojas Antanas Kuliešius (1932 – 2010). Gimęs Trakų rajono Bežionių kaime, Antanas Kuliešius nuo 1951 metų dėstė matematiką įvairiose mokyklose, o nuo 1964 metų savo gyvenimą susiejo su Širvintomis – dirbo matematikos mokytoju, direktoriaus pavaduotoju, direktoriumi. A. Kuliešius buvo gerbiamas ir mylimas mokinių bei kolegų, stebino savo erudicija, aktyviai dalyvavo rajono ir Lietuvos pedagogų profesinėje veikloje. Jo paskatinti mokiniai rinkosi tikslųjų mokslų studijas, ne vienas jų tapo žinomu savo srities specialistu. Vienas jų – Vilniaus universiteto profesorius Stasys Rutkauskas, padedantis organizuoti konkursą, kasmet dalyvaujantis vertinimo komisijos darbe ir skaitantis įdomias paskaitas mokytojams.

Per penkerius metus konkursas jau įgijo savų tradicijų. Viena iš jų – lietuvių kalbos mokytojos Editos Rutkauskienės rengiamas konkurso atidarymas. Ir kokių tik matematikos ir lietuvių kalbos sąsajų mes negirdėjome: poeto A. Baranausko ryšiai su matematika, gyvenimo prasmės ieškojimai ir lygtys su nežinomaisiais... Matematikai nekantraudami laukia – kokių įdomybių užgirsime, kokius gyvenimo uždavinius spręsimė

šiemet?

Tradiciškai konkurso metu vyksta seminarai mokytojams, skirti darbui su gabiais mokiniais: „Matematikos metodika: retrospektyvos ir aktualijos“, „Aukštesniųjų mąstymo gebėjimų ugdymas mokant matematikos“, „Divergentinio mąstymo ugdymas matematikos pamokose“ ir kt. Antrąją seminaro dalį sudaro praktinis darbas – komandų išspręstų uždavinių vertinimas.

Drąsiai galime teigti, kad organizatorių ir dalyvių lūkesčiai išsipildė – šiemetinis konkursas jau bus jubiliejinis, penktasis. Konkurse dalyvavo moksleiviai iš Ukmergės, Molėtų, Kaišiadorių, Anykščių, Klaipėdos, Vilniaus, Šalčininkų, Širvintų gimnazijų. Visuose keturiuose konkursuose (tikimės, kad ir penktame), be šeiminių, konkursinius uždavinius krinto Kaišiadorių Algirdo Brazausko gimnazijos, Ukmergės Antano Smetonos gimnazijos ir Molėtų gimnazijos mokiniai. Per tuos metus Mažosios taurės iškeliavo į Kaišiadorių Algirdo Brazausko gimnaziją, du kartus į Klaipėdos „Ažuolyno“ gimnaziją, Šalčininkų Lietuvos tūkstantmečio gimnaziją. Didžioji (pereinamoji) taurė pabuvojo Kaišiadorių Algirdo Brazausko gimnazijoje (du kartus), Klaipėdos „Ažuolyno“ gimnazijoje (du kartus). Mes, šeimnininkai, irgi neprarandame vilties, kad taurės pabuvis ir mūsų gimnazijoje, juk pernai buvome taip arti jų – abi komandos užėmė antrąsias vietas...

Esame nuoširdžiai dėkingi Antano Kuliešiaus šeimai, įsteigusiai Mažąją konkurso taurę I–II klasių komandai nugalėtojai, Širvintų rajono savivaldybei, įsteigusiai Didžiąją taurę III–IV klasių komandai nugalėtojai, doc. dr. A. Apyniui, prof. dr. S. Rutkauskui, doc. dr. E. Mazėčiui, aukojantiems savo laiką mokiniams. Dėkojame ir visiems konkurso rėmėjams ir gimnazijos mokytojams, padėjusiems organizuoti ir vykdyti konkursus.

Jau įsitikinome: dalinant – daugėja... Dalinamės žiniomis, daugėja draugų, pažinimo ir atradimo džiaugsmo.

Matematikos mokytoja metodininkė
Audronė Balčiūnaitė

Redaktorė juodais paakiais

Nyksta, traukiasi, mažėja
Laikas iki pasirinkimo.
Auga, dauginas, didėja
Baimė dėl egzaminų likimo.

O mes lekiam, mes nespėjam,
Nugaros nuo knygų linksta.
Galvose nelieka vietos vėjam,
Iš ten formulės nedingsta.

Sunkiai stumiamės pirmyn,
Eisim ligi tikslo.
Kopinėjam mokslus vis gilyn,
Gal nepažiūrėsime kokio krislo.

Reik žinoti, kur Vasaris bėga,
Ką Severija gyvenime darys.
Kam lagery reikalinga bus sermėga,
Koks Garšva lifte taurus karys.

Abitūros akys nebemiega,
Paakiai nuolat juodi.
Tartum smėlis byra laikas -
Kad tik nepaslyst kely.
Jūsų, Ieva

Norvilės Iljeitytės eilėraščiai gal irgi šiek tiek rudeniški, bet viltingi...

Tu išmokei mane

Tu išmokei mane suprasti,
Ir reaguoti į viską lengviau.
Tu išmokei mane atleisti,
Pasakyti „atsiprašau“.

Tu išmokei mane verkti
Dėl svarbiausio – dėl meilės Tau.
Tu išmokei mane kentėti,
Kai negaudavau to, ko prašiau.

Tu išmokei mane laukti.
Laukti to, kas galbūt neįvyks.
Tu išmokei tiesiog nerimauti,
Nesvarbu, kas vėliau nutiks.

Tu išmokei pasitikėti,
Neklausti niekad per daug.
Tu išmokei mane tikėti,
Kad gėrio visad nedaug.

Tu išmokei mane bijoti,
Džiaugtis tuo, ką dabar turi.
Tu tiesiog man davei suprasti
Kiek be galo daug man esi.

Tikėk

Žinau, kartais būna be galo sunku.
Žinau, noris rėkti ir pabėgti nuo visų.
Žinau, vis dažniau nebelieka jėgų.
Aš irgi, kaip Tu, dažnai tai jaučiu.

Žinau, kartais, rodos, neliko draugų,
Atrodo, kad niekam tai nebesvarbu.
Ir klausį savęs: ar daug dar galiu?
Ir vėl atsikelti atrandį jėgų.

Tiesiog, kad ir kaip Tau bebūtų sunku,
Tu tiesiog privalai išlikti stiprus.
Ir kiekvieną syk suklupeš primink sau, meldžiu:
Tikėk savim taip, kaip aš tavim tik.

Taip gyvena

Abiturientų

Greitai prabėgo įspūdžių ir smagių akimirkų kupina vasara. Šiemet visi sugrįžome kitokie – dar labiau subrendę, paaugę. Kiekvieno laukia ir šioke tokie pasikeitimai: jauniausiems, devintokams, tai visai nauja mokykla, kiti mokytojai, nepažįstami klasės draugai, dešimtokų laukia jaudulys prieš pirmąjį rimtą žinių patikrinimą, vienuoliktokams šie metai atneš šiek tiek maišaties besirenkant profilius ir klaidžiojant pamokų tvarkaraštyje, o mums, abiturientams, tai – paskutinė Rugsėjo pirmoji mokykloje, po kurios prasidės naujas gyvenimo etapas.

Per visus šiuos metus gimnazijoje išmėgino daug ką: pakeisti mokyklos tvarką, panikinti uniformas, išvesti mokytojus iš proto, įvesti naujų tradicijų ar kažką seno, nebeįdomaus išbraukti.

Gimnaziste, ar

Mūsų brangieji tėveliai net neįtaria, kad iš tikrųjų turime tiek reikalų, galva spaudžia tokia galybė problemų, kad kartais mintis apie mokymąsi atrodo tokia absurdiška ir juokinga – net apsaugoti sunku. Žinoma, apsimeiname, kad mokomės, kad tik mokslas mums terūpi, bet iš tiesų yra visai kitaip. Į mokyklą mes einame visai ko kita.

Einame valgyti, miegoti, mylėti.
Dar – nekęsti, išduoti, bijoti.
Pagaliau: grumtis, kovoti, nugalėti.
Ir tik tada mokytis. Jei lieka jėgų.

O mokytis vienoje klasėje su kartu su penkiolika skirtingų tualetinio vandens kvapų, penkiolika žvitriausių porų akių,

gimnazistai palinkėjimas

Bet mums geriausiai pavyko išmokti, kad kartais turi laikytis tvarkos, nors ir kokia ji būtų neįdomi ar neparanki tau, ir tai, jog niekas už tave nepasieks tai, ko labiausiai nori, nes svajonės gimsta širdyje, bet išsipildo mūsų rankose.

Todėl visai gimnazijos bendruomenei linkime svajoti ir pildyti savo svajones. Abiturientams linkime stiprybes paskutiniaisiais gimnazijos mokslo metais, nepasiklyskite gyvenimo kelyje ir būkite užtikrinti savo ateitimi. Na, o Gerb. gimnazijos direktorei, jos pavaduotojoms ir visiems mokytojams tariame AČIŪ, už geriausias pamokas, paruošusias ne egzaminams, o gyvenimui.

IV – tų klasių mokiniai

ne apie Tave čia?

penkiolika ilgiausių liežuvių – argi tai įmanoma? Dar nepraejo nė poros savaitė, o jau vos pradėję pamoką mūsų klasėje mokytojai dūsauja ir sako, kad mums maišosi protas ir kad esame kaip būrys save tyrinėjančių šimpanzių, bet niekis, tai praeis, tiesiog reikia tai iškęsti, išlaukti. Pasakui visi tampa normaliais žmonėmis. Reikia palūkti dar kokius metelius. Dešimtoje klasėje po Kalėdų jau viskas bus tvarkoj. Nelengva išsinerti iš odos.

Apie ką jie kalba? Ką iškęsti? Mes nenorime laukti. Mes negalime laukti. Mes norime, aistringai geidžiame gyventi ir gyvenimas griūva mums ant galvos kaip gaivaus vandens krioklys, kaip upė, kuri neša ir kuriai neatsispirsi.

Fragmentai iš D. Opolskaitės knygos „Ir vieną kart, Riči“ (2016 m.)

Taip gyvena mokytojai

Štai tenka versti dar vieną kalendoriaus lapą. Spalis pasitinka mus ūkanotais rytais, rudeniškos liūty medžių lapams įpučia vis daugiau spalvų, o namams įkvepia jaukumo. Krintant medžių lapams tarytum ir patys nusimetaime bereikalingą balastą.

Spalio penktajai artėjant amžinai jauniems mūsų gimnazijos mokytojams uždaviau klausimą: tarkim, Jums staiga nusišypsojo likimas - sugavote auksinę žuvelę. Kokių trijų norų prašysite? Visi stebino savo atsakymais:

Helena Marčiauskienė: 1. Kad visi išvykę iš Lietuvos sugrįžtų. 2. Kad visuomenė būtų išprususi, aukštos kultūros. 3. Norėčiau, kad baigtųsi savižudybės ir alkoholizmas.

Rita Česonienė: Prašyčiau: aplinkinių meilės, be abejo, sveikatos ir gerų tarpusavio santykių.

Daiva Erslavienė: Norėčiau remonto mūsų mokykloje, maisto gaminių laboratorijos, na ir kad visi ketvirtokai išlaikytų egzaminus.

Stasė Vaškūnienė: 1. Galimybės pakeliauti po pasaulį. 2. Kad į gimnaziją ateitų tik mokyti motyvuoti mokiniai. 3. Gerą saulėtą oro Lietuvoje.

Jonas Stankevičius: O aš tik vieno auksinės žuvelės prašyčiau - kad man vis kibtų žuvsys!"

Loreta Skardžiuvienė: 1. Surengčiau giminių susitikimą - sūrių balių. 2. Keliaučiau po pasaulį. O paskutinįjį norą labai taupyčiau arba kaip nors gudraučiau...

Vanda Kalesnikienė: Prašyčiau, kad visi, įskaitant mokinius, būtų sveiki, kad mokiniai būtų motyvuoti ir laiko.

Nomeda Drazdienė: Norėčiau laiko pasimėgauti gyvenimu, visų mūsų bendrystės, nuoširdumo.

Violeta Geigalienė: Žuvelės prašyčiau sveikatos artimiesiems, kelionės aplink pasaulį, mano svajonė - aplankyti Sankt-Peterburgą ir visiems džiaugsmo gyvenime.

Tikiuosi, visiems mums gyvenime teks pagauti tą savąją auksinę žuvelę, kuri išpildys slapčiausius troškimus.

Brigita Sližauskaitė, IV b kl.